

Kívánság

*Azt kívánom, bárcsak olyannak láthatnálak, amilyen vagy.
Nem! Azt kívánom, bárcsak olyannak láthatnálak,
amilyennek kívánom, hogy legyél.
Nem! Csak azt kívánom, légy olyan,
hogy láthassalak.*

*Ám most túl messze vagy,
így egyedül
azt kívánom, bárcsak egyáltalán ne lennék itt,
és csak te volnál.*

*Ha elég hosszan bűvölöm
az alkonyatban virágozó mandulafát:*

*akkor ellentmondásos kívánságaim
egyszerre teljesülnek!*

Karjaidban szenderegni

*Karjaidban szenderegni
olyan kivételesen szép
mintha császári madárfogó
volnék mesevilágban
ahol mindennek szárnya van
és röpdös szertelen
mert repülni mókás mert szállni viháncos
mert minden szeret fogva lenni
majd ellobbanni
hogy kiélvezze a szárnyalást
bíborvörös
ezüstös
arany szárnyát
az ibolyák indigó alkonyában
ahol szárnyaszegett seregély
csapzottan és zihálva
mellém zuhansz a földre –
szemhéjdon álom
akár elhullott tollakon a fehér mákcsiriz.*

Alulírott Delphoi-ban

*Történt abban az évben,
születésem napján,
ami a Költészet Világnapjára esett,
amit ráadásul
a világ közepén, Delphoi-ban ünnepeltek,
amire ráadásul
hivatalos voltam.*

*Kibirhatatlan terhet rótt ez rám!
Utazás helyett
ágynak estem.*

*Ha elmegyek Delphoi-ba,
nem én lettem volna,
akkor a meghívás se nekem szól.*

Így zajlott le a születésnapom.

Történt abban az évben.

Hiszek a véletlenben

Hiszek a véletlenben

*mely felold
minden véletlent:*

*a napot a napok sorában
mely feloldja a sort*

*és az álmittas
véletlen mosolyt*

*mely az álmat
valósággá varázsolja*

*és a valóságot
véletlenné.*